

L E S P E T I T S G R E C S
C O N F I R M É

Amélie Boiret, Fanny Maréchal,
Valentin Pion et Divna Soleil

Les étoiles du grec ancien

Chapitre 1

UNILINGUE

Κεφάλαιον Α' – Περὶ τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Γαλαξίου

1. Τοῦ Ἡρακλέους ἔνεκα οἱ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν.
2. Ὁ Ζεὺς παῖδά τινα ἔχειν ἐθέλει. Ἐθέλει δὲ ἔχειν παῖδα ἴσχυρόν τε καὶ ἀνδρεῖον.
3. Προαιρεῖται δὲ μητέρα, τὴν τοῦ Περσέως θυγατέρα, τὴν Ἄλκμήνην. Ἀρίστη γὰρ γυνή ἐστιν ἡ Ἄλκμήνη. Ὅμως ἡ Ἄλκμήνη τῷ Ἀμφιτρύωνι συνοικεῖ· ὁ γὰρ Ἀμφιτρύων ἀνὴρ τῆς Ἄλκμήνης ἐστίν.
4. Ὁ δὲ Ἀμφιτρύων ποτὲ ἄπεστιν· ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μάχεται. Ὁ δὲ Ζεὺς τὸ εἶδος μεταβάλλει καὶ τῇ γυναικὶ προσχωρεῖ. Ἡ οὖν Ἄλκμήνη τὸ τοῦ Ἀμφιτρύωνος εἶδος ὄρã. Ἡ δὲ Ἄλκμήνη μετὰ τοῦ Διὸς τὴν νύκτα διάγει.
5. Ἔπειτα δὲ ἡ Ἄλκμήνη τὸν Ἡρακλέα τίκτει. Μάλα μέντοι φοβεῖται ἡ Ἄλκμήνη· ἡ γὰρ Ἡρα, ἡ τοῦ Διὸς γυνή, αὐτῇ ὄργιζεται. Διὰ τοῦτο, ἡ μήτηρ τὸ παιδίον ἐν πεδίῳ τινὶ ἀπολείπει.

V O C A B U L A I R E

gen. + ἔνεκα : grâce à...
ἀστήρ, -έρος (ό) : l'étoile
ἐθέλω : je veux
ἰσχυρός, -ά, -όν : fort·e
ἀνδρεῖος, -α, -ον : courageux·se
προ·αιρέομαι-οῦμαι : je choisis
θυγάτηρ, θυγατρός (ή) : la fille
ἄριστος, -η, -ον : le·la meilleur·e (superlatif d'ἀγαθός)
ὅμως : cependant
συν·οικέω-ῶ + dat. : je vis avec
→ je suis marié·e avec

ἀπ·ειμι : je suis absent·e
τὸ εἴδος μεταβάλλω : je change d'apparence
προσ·χωρέω-ῶ + dat. : je m'approche de
δι·άγω : je passe (le temps, par exemple)
τίκτω : j'engendre
μέντοι : cependant
φοβέομαι-οῦμαι : j'ai peur
ὀργίζομαι + dat. : je suis en colère, je m'énerve contre
πεδίον, -ου (τό) : le champ, la plaine
ἀπο·λείπω : j'abandonne

6. Διὰ τί ὁ Ἡρακλῆς οὕτω καλεῖται ;
7. "Ἡ τε Ἡρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τοῦ πεδίου ποτὲ περιπατοῦσιν. Ἐνταῦθα δὲ παιδίον τι ὁρῶσιν· Ἡρακλῆς ἔστιν. Ὁμως ἡ Ἡρα τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν οὐκ ἀναγνωρίζει. Ἡ μὲν Ἀθηνᾶ αὐτὴν κελεύει· « θήλαζε οὖν τὸ παιδίον, ὡ Ἡρα, καὶ τρέφε αὐτὸν τῷ γάλακτι σου· » Ἡ δὲ θεὰ τοῦτο πράττει. Τοῦ δὲ γάλακτος ἔνεκα, ὁ Ἡρακλῆς ἵσχυρότατος γίγνεται. « Ἡρακλῆς » γὰρ καλεῖται ἐπειδὴ τῆς ἱσχύος παρὰ τῆς Ἡρας τυγχάνει.
8. Ὁμως ὅτε ἡ Ἡρα τὸ παιδίον θηλάζει, ὁ Ἡρακλῆς στόματι τὴν θηλὴν σφόδρα πιέζει· τὴν γὰρ Ἡραν τιτρώσκει.
9. Ἡ Ἡρα ἀλγοῦσα τὸν Ἡρακλέα βιαίως κατὰ τὴν γῆν καταβάλλει ὥστε ὄλιγον γάλα διὰ τοῦ οὐρανοῦ διασπείρεται.
10. Νῦν δὲ οἱ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν· ἐκ γὰρ τοῦ τῆς Ἡρας γάλακτος γίγνονται. Τοιγαροῦν τὸ Γάλα ἡ ὁ Γαλαξίας ἀπὸ τούτου τοῦ μύθου τὸ γένος ἔλκει.

V O C A B U L A I R E

οὕτω(ς) : ainsi	στόμα, -ατος (τό) : la bouche
περι·πατέω-ῶ : je me promène	θηλή, -ῆς (ἡ) : le sein
ἐνταῦθα : là	σφόδρα : fort, fortement
υἱός, -οῦ (ό) : le fils	πιέζω : je serre, je presse
ἀνα·γνωρίζω : je reconnais	τιτρώσκω : je blesse
κελεύω : j'ordonne	ἀλγέω-ῶ : je souffre, j'ai mal
θηλάζω : j'allait	βιαίως : violement
τρέφω : je nourris	κατα·βάλλω : je jette (à terre)
γάλα, γάλακτος (τό) : le lait	ὅστε + <i>indicatif</i> : de sorte que
πράττω : je fais	όλιγος, -η, -ον : peu, un peu de
ἐπειδή + <i>indicatif</i> : puisque, lorsque	δια·σπείρομαι : je me disperse
ἰσχύς, -ύος (ἡ) : la force	τοιγαροῦν : ainsi donc, voilà pourquoi
τυγχάνω + <i>gen.</i> : j'obtiens qqch.	τὸ γένος ἐλκω ἀπό + <i>gen.</i> : je tire mon origine de...
παρά + <i>gen.</i> : de qqn., auprès de qqn.	
ὅτε : quand, lorsque	